

Nultá milá

první dotek

Čas veškerý a čtrnáctero
svých ubolených veršů poskládám
ve sladké cele a nejsladší z dam;
kde drží mou mysl, mé tělo,
mé srdce, které prvně tlelo
a tlí slabostí jistou jako já sám.
Nepolíbeno, tkví zde, ne tam,
kde síly své by svalnatělo.

Tu noc, nežízniv oné chuti,
já poznal prahnutí pít z hrudi,
svůj chtíč, svůj pláč, svá snivá vzdechnutí.
Tu zvevřelo mé lásky plání,
mé hrudi dotkla se svou dlaní,
kde ranila, tam beze zbraní.